

Ay Karanlık

— kemaldoganay · 12 Aralık 2015

Sensiz geçen geceler olanları gizledim
Yıllar oldu şafakta gelir diye gözledim
Ay karanlık gecede bekliyorum gelmedin,
Bir kerecik sordun mu seni neden özledim?

Maziden hatıralar hep aklıma geliyor
Kimi aradığımı cümle alem biliyor
İlaç derman olmadı kapanmıyor yaralar,
Akan gözyaşlarımı yabancılar siliyor!

Bu kutsal dava için savaşım hep sürecek
Tarih nasıl yazılır bunu millet görecek
Mızrak çuvala sığmaz kılıç kınından çıktı
Alperenler en önde son kararı verecek!

Acımasız bu hayat sensiz geçmez geceler
Geceler ki durmadan YAR! adını heceler
Beni sakın sanmayın içten içe yanarım,
Yakında çözülecek o zorlu bilmeceler!

Tarihin altın çağı kapanıyor perdeler,
Yeniçağla birlikte değişecek dengeler
Bizi yalnız sanmayın dünya bize bakıyor,
Surlarda gedik açtık yıkılacak kuleler!

Yolcu yolunda gerek yürürüm adım adım
Akrepler saldırırken kırıldı kol kanadım
Karanlık çağlar bitti yeni bir çağ geliyor,
Kimliğim belli benim tarihte Türk'tür adım!

Kaderim deme sakın kader alna yazılır
Sen tedbiri alırsan ahir o da bozulur
Uyuma artık yeter haydi yiğidim uyan,
Kahramanlar ölmezler adın taşta kazılır!

Bu nasıl bir düzen ki insan haddini bilmez
Senelerdir kazanır bir kere yüzü gülmez
Çalışmak ibadettir bunu sakın unutma,
Bir karara var artık gidenler geri gelmez!

Ay karanlık gecede bekleyip duruyorum
Bağlarımı kestiler dal gibi kuruyorum
DOĞANAY'ı m ne zaman gelecek soruyorum?
Gördüğüm rüyaları hep sana yoruyorum!

Kemal DOĞANAY